

kjender naturligtvis, at ethvert enkelt Medlem og selvfølgelig endnu mere et Flertal i Udvalget og et større Tal af Medlemmer i Thinget har den fulde juridiske Ret til at stille saadanne Forslag; men lige overfor disse rent personlige Spørgsmaal anser jeg det ikke for at være en hensigtsmæssig Anvendelse af denne Ret. Jeg anser det nemlig for meget uheldigt, at Spørgsmaal om personlige Bevillinger, særlig paa disse Konti, komme frem ved det private Initiativ. Jeg for min Person vilde idetmindste ikke — og det har Mindretallet været enigt i — være med til at gjøre noget som helst Skridt paa denne Vej. Vi have ikke villet være med dertil, fordi vi anse den Vej, man saaledes er kommen ind paa, for at kunne være temmelig farlig. Der er den Fare ved denne Vej, at det er saa overordentlig vanskeligt at se, naar man gaar over Rubicon, naar man gaar over det Rubicon, som paa den ene Side har en Mark, der indeholder alle de legitime Bestræbelser for at opmuntre, belønne og hædre Kunst og Videnskab og Kunstens og Videnskabens Dyrkere, og som paa den anden Side har en Mark, hvor der tumler sig Bestræbelser, som meget let kunne føre som Konsekvens med sig, at der derefter kommer en Sagt efter at skaffe gode Venner, politiske og andre gode Venner, Bevillinger paa denne Konto, for at de der kunne blive bærede og lønede paa Statens Bekostning. Der er et saadant Rubicon, men det er overordentlig vanskeligt at se, hvor dette Rubicon er. Man ser ikke let, naar man gjør det første Skridt derover, og jeg antager, at man er bedst sikker paa ikke at komme over Rubicon, men blive paa den rette Side, naar man overhovedet ikke gjør et eneste Skridt paa denne Vej. Jeg skal ikke angaaende de opstillede Forslag, ligesaa lidt som med Hensyn til de andre, gaa ind paa en Diskussion om Personer; thi for mig er det her et Principspørgsmaal, men jeg har principmæssig ikke villet være med til noget af de tre Forslag, som det ærede Flertal har opstillet, og jeg agter at stemme mod dem alle tre. — Under Nr. 144 er der stillet et Forslag af det ærede Flertal om en anden Affattelse af Kontoven vedrørende Frederiks Hospital. Vi have ikke tiltraadt dette Forslag, fordi vi ikke havde nogen Sikkerhed for, at Hospitalets Drift vilde kunne ledes, naar Bevillingen blev givet paa den Maade, som her er foreslaaet. Jeg har imidlertid Grund til at tro, at der ikke er noget til Hinder fra Hospitalets Side for, at Driften alligevel kan gaa. Jeg antager, at den høitærede Minister vil udtale sig nærmere derom, og skulde der ikke fra

Driftens Side være noget til Hinder, beder jeg den høitærede Formand betragte Vædringsforslag under Nr. 144 som tiltraadt ogsaa af Mindretallet. — Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 145 beklager jeg og Mindretallet ikke mindre end Flertallet, at den Bevilling, der blev givet ifjor af 7,000 Kr. i Tilskud til Fødsels- og Pleiestiftelsen, ikke vil kunne finde Anvendelse, fordi den Forudsætning, under hvilken den blev givet, nemlig at der blev givet et tilsvarende Bidrag fra Københavns Kommune, ikke blev opfyldt. Jeg beklager det ganske overordentligt, men jeg ser ikke, at man gennem Finantsloven er istand til at gjøre noget Videre for at kunne fremtvinge Tilskudet fra Københavns Kommunes Side; det er jo som bekendt fra denne Side knyttet til den Begrænsning, at Loven om Hestestatten skulde være vedtaget indenfor et vist Tidrum. Jeg har forstaaet den høitærede Ministers Forslag saaledes, at det gaar ud paa, at det Tilskud, som skal gives fra Statens Side, skal være rent midlertidigt, at det er stillet for at undgaa Forbruget af Stiftelsens Kapital, og at der Intet er præjudiceret med Hensyn til Spørgsmaalet om Københavns Tilskud. Er dette rigtigt, synes jeg, det er meget naturligt at følge den høitærede Minister, thi jeg kan ikke se, hvad der vindes ved Flertallets Forslag om at negte Statstilskud; saa vilde Følgen kun blive den, at man blev nødt til at angribe Stiftelsens Kapital, og saa vilde Understyret Nar for Nar stige. — Spørgsmaalet om Afholdelsen af Skolemøder har jeg allerede nævnt, og om de andre Vædringsforslag med Hensyn til § 26, som ere satte under Forhandling, har jeg Intet at bemærke.

Dan: Jeg ønsker for Dieblicket at fremsætte en Bemærkning med Hensyn til en enkelt Post paa det foreliggende Afsnit. Under Nr. 141 er der opført et Vædringsforslag, hvortil knytter sig en Udtalelse i Betænkningen under Nr. 159 angaaende et Børnehjem paa Bornholm, nemlig i Nakirkeby. Den ærede Ordfører har allerede oplyst, at dette Forslag kun er af en ganske formel Natur, idet det er blevet nødvendiggjort ved, at vedkommende Forstander for Børnehjemmet ikke er fremkommet i rette Tid med sit Andragende, men jeg finder dog fra mit særlige Ståde Anledning til herom at sige endnu et Par Ord. Det var ikke Forstanderens Skyld, at denne Sag saaledes blev forsinket, men det var Administrationens Forsømmelse. Andragendet er dateret den 25de Juni og udsendt den 4de Juli til Amtsstoledirektionen, og først den 8de August forelaa der en